

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 kwietnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. odmówił K. S. umorzenia należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego z tytułu świadczeń wypłaconych z funduszu alimentacyjnego wraz z 5 % opłatą na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu w łącznej kwocie 9.638,97 zł. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że sytuacja materialna i zdrowotna wnioskodawcy jest trudna, nie stwierdzono jednak szczególnych okoliczności uzasadniających umorzenie zadłużenia. (decyzja k. 83-85 akt ZUS)

W dniu 1 czerwca 2015 roku wnioskodawca złożył odwołanie od powyższej decyzji ZUS (odwołanie k. 2).

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 16 czerwca 2015 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie przytaczając argumentację powołaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. (odpowiedź na odwołanie k. 4)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. S. ma 59 lat, rozwiedziony, z zawodu jest technikiem mechanikiem.

C. powodu zwyrodnienia kręgosłupa. Nie ma jednak orzeczenia o niepełnosprawności.

Jego należności wobec funduszu alimentacyjnego wynoszą 9.638,97 złotych. Do 2014 roku wnioskodawca prowadził działalność gospodarczą, którą zlikwidował, bo nie przynosiła mu zysku.

W okresie od dnia 15 stycznia 2014 roku został zarejestrowany jako bezrobotny, do dnia 22 stycznia 2015 roku pobierał z tego tytułu zasiłek.

Obecnie wnioskodawca nie pracuje zarobkowo. Pozostaje na utrzymaniu siostry, z którą mieszka i Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej, który wypłaca mu miesięczny zasiłek w kwocie 407 złotych.

Ma składane przez urząd pracy propozycje zatrudnienia, które ze względu na wadę wzroku odrzuca. W związku z przyznaniem przez rząd kwoty 500 złotych na dziecko zamierza ponownie podjąć działalność gospodarczą – handel artykułami dziecięcymi.

W dniu 26 lutego 2015 roku K. S. wystąpił do pozwanego organu z wnioskiem o umorzenie należności w całości lub w części.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o niesporne w sprawie dowody z dokumentów znajdujących się w aktach ZUS oraz twierdzenia wnioskodawcy złożone na rozprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jako niezasadne podlega oddaleniu.

Zgodnie z art.63 ust.1 i 3 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (tekst jednolity - Dz.U. z 2015 r., poz. 114) z dniem wejścia w życie tej ustawy fundusz alimentacyjny przeszedł w stan likwidacji, a likwidatorem funduszu stał się Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie spraw o świadczenia z funduszu, do których prawo powstało przed dniem wejścia w życie ustawy.

Na podstawie art.68 ust.1 ustawy w szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych z sytuacją zdrowotną lub rodzinną osoby, przeciwko której jest prowadzona egzekucja alimentów, lub osoby zobowiązanej do zwrotu bezpodstawnie pobranych świadczeń z funduszu, likwidator może umorzyć, rozłożyć na raty lub odroczyć termin płatności należności likwidowanego funduszu z tytułu wypłaconych lub bezpodstawnie pobranych świadczeń z funduszu.

Ustawa nie wskazała nawet przykładowo sytuacji, w których umorzenie może nastąpić, dając tym samym możliwość indywidualnej oceny każdej konkretnej sprawy. Pewną wskazówką jest użycie przez ustawodawcę sformułowania „szczególnie uzasadniony przypadek”, co wskazuje, że umorzenie należności z tytułu wypłaconych świadczeń może mieć miejsce jedynie wyjątkowo, gdy sytuacja rodzinna i majątkowa osoby zobowiązanej jest na tyle trudna, że nie jest ona w stanie spłacić tych należności, a zwrot określonych kwot byłby trudny do sprostania także dla przeciętnego obywatela.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jako przypadki szczególnie uzasadnione związane z sytuacją zdrowotną lub rodzinną zobowiązanego, które umożliwiają poddane kontroli sądowej umorzenie należności zlikwidowanego funduszu alimentacyjnego, uznaje się niezależne od zobowiązanego alimentacyjnie sytuacje losowe lub nadzwyczajne, które sprawiają, że nie jest on w stanie na bieżąco ani w dającej się przewidzieć perspektywie regulować obarczających go zaległości alimentacyjnych bez uszczerbku dla jego zdrowia lub zdrowia oraz naruszenia innych istotnych dóbr najbliższych członków jego rodziny /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 2010 r. sygn. I UK 119/10, opubl. LEX nr 686798/. Do przyjęcia, że zachodzi "szczególnie uzasadniony przypadek" pozwalający na umorzenie należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego nie wystarcza przy tym ustalenie, że zobowiązany aktualnie nie posiada środków utrzymania, ale konieczna jest także ocena, że przy uwzględnieniu jego wieku, stanu rodzinnego, kwalifikacji zawodowych oraz rokowań zdrowotnych nie będzie on w stanie również w przyszłości spłacać tych należności bez narażania siebie i swojej rodziny na pozbawienie możliwości zaspakajania podstawowych potrzeb życiowych /por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 17 kwietnia 2007 r. sygn. III AUa 336/06, opubl. LEX nr 446757, Biul.SAKa (...)/.

Ustalenia Sadu dokonane w przedmiotowej sprawie wykazały, że do 2014 roku wnioskodawca prowadził działalność gospodarczą, następnie przez rok utrzymywał się z zasiłku dla bezrobotnych, a obecnie korzysta z finansowej pomocy okresowo udzielanej przez MOPS, nie wykluczając wznowienia prowadzenia działalności w zakresie handlu artykułami dziecięcymi.

W postępowaniu ustalono także, że wnioskodawca nie legitymuje się orzeczeniem o niepełnosprawności ani orzeczeniem o niezdolności do pracy zarobkowej.

W świetle tak poczynionych ustaleń Sąd Okręgowy uznał, że w niniejszej sprawie nie zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek, który w rozumieniu przepisu art.68 ust.1 ustawy uzasadniałby odwołującemu się umorzenie należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego.

Ustalona sytuacja osobista i zdrowotna wnioskodawcy jest faktycznie trudna. Należy jednak zgodzić się z oceną organu rentowego, że sytuacja jego nie może zostać zakwalifikowana jako szczególnie uzasadniona.

Przede wszystkim sytuacja wnioskodawcy nie ma charakteru trwałego, uniemożliwiającego spłatę zadłużenia wobec funduszu w przyszłości.

Wnioskodawca jest nadal zarejestrowany jako bezrobotny. Nie utracił zatem możliwości zarobkowania, a przez to spłaty zadłużenia. Ma przyznany zasiłek z MOPS, nie ma nikogo na utrzymaniu, zaś schorzenia, na które cierpi, w obecnym stanie zdrowia nie czynią go osobą niezdolną do pracy.

Oznacza to zatem, iż albo zgadza się z twierdzeniem, iż jest zdolny do pracy a zatem posiada zdolność zarobkowania i poprawy swojej sytuacji finansowej, a co za tym idzie spłaty zadłużenia, albo celowo nie chce uzyskać środków na potencjalną spłatę zadłużenia wobec Funduszu.

Tym samym, uznając, iż organ rentowy zasadnie odmówił wnioskodawcy umorzenia należności wobec funduszu alimentacyjnego, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.